

UPAS Yayın

-12-

**“Bir Ürkekliđi Yaşatmak”
Furkan Berber**

Ocak 2019
upas.evvel.org

Yayına Hazırlayan
Zafer Yalçınpınar

E-posta
upasnesriyat@gmail.com

Furkan Berber (1989, İstanbul)

Şişli'de doğdu. Eğitim gördüğü okullardan çok, ona hayatı anlamlandırmayı öğreten insanları sevdi. Bütün yoksul ailelerin çocukları gibi düşüydü. Bu yönünü bilinçli okuma alışkanlığıyla birleştirdince, yazma ediminin açığa çıktığını gördü. On iki yaşından beri yazdıkça özgürleşti ve 'sahici yaşamayı' şiar edindi. Şimdilerde güzelliğin ve etiğin memuru sıfatıyla çalışıyor.

Şiirini "yalın imgenin parmak kaldırması" olarak görüyor.

Bir Ürkeklği Yaşatmak

Kış /5
Yalnlığa Övgü /5
Dönülemeyen /6
Kuduz Çölü /6
Son Yemek /7
Vefa /7
İntihar Taşları ya da
Virginia Woolf için Lirik Bir Parça /8
Yalnızlığımız /8
Van Gogh /9
Ferman /9
İlhan Berk /10
Deneme /10
İmge /11
Hayalet Oğuz'a Gönderilmemiş
Bir Mektup için Şiirdir /12
Bir Göçebenin Her Durduğunda
Kendine Sorduğudur /12
Federico Garcia Lorca Soruyor /13
Çare /14
Bir Müntehirin Üzerinden
Çıkan Nottan /14
Korkunç Sanı /15
Kısır Döngü /15
Ân /16
Sylvia Plath'ın
Fotoğrafçısının Anlattığıdır /17
Sorgu /17
Birden Uyanan
Görmeler için Şiirdir /18

KıŖ

kıŖ
atları iđdiŖ edilmiŖ eŖkıyalar gibi okerdi
masalarda savrulan bitek gecelerimize
yıldızları arardık yıllanmıŖ gözlerimizle
ve erirdi bir bir mumların odaları

Yalınlığa vg

yađmurlarla uyandım
yeŖil sabahında gneŖlerin
ve çırılçıplak soyundum aynanın karŖısında
sonra bütün gün Lorca'yı okudum
birikmiŖ dŖlerimden utandım

Dönülemeyen

soluk soluğa çıkmıştık o geceden
arkamızda masalsı bir rüzgâr düşürmüştük
en yilkı yerlerinden kırılmıştı atlarımızın bacakları

Kuduz Çölü

bir sarkaç
gidip geliyor
bir sarkaç
amansız kesinlikler arasında

Son Yemek

sonunda toplanır o kadınlar ateş yakarlar
sonunda başparmaklarını da koparıp çaresiz
-alınsın kalmasın hiçbir şeyimiz
öyle de yaşayabildik nasılsa-
kocalarının çocuklarına yemek yaparlar

Vefa

yaşlı adamın bir an
taşıdığı acılar gelir aklına
oturup ağlar
teslim etmez bacağı kırık atını
gidemediği uzaklara

İntihar Taşları ya da Virginia Woolf için Lirik Bir Parça

işte size deliler için işlemeyen bir yasa
kaç kez kaç kez yıkandım şu aydınlık ırmakta
ama hiçbir şeyin yıkılışını durduramıyordum
sonunda kalbimi durdurdum taşların zamansız ağırlığıyla

Yalnızlığımız

yalnızlığımız yıldızlaşıyor birer birer
zehirli karanlığında dilsizliğin

Van Gogh

uzaklarda
yanık tarlaların alacakaranlığında
sapsarı bir başak delirirdi her akşam
bütün doğa uğruna

Ferman

ben Pîrî Reis
fermanım okundu çoktan
göklerim yitirdi mavisini
denizlerimse korkunç bitti
ve çaresizce topladım atlaslarımı
birgün karada gömüleceğim
aklımın ucundan bile geçmezdi

İlhan Berk

bitmemiş bir şiidin
evrendeki her şeyin
biraz biraz yazdığı

Deneme

gölüşünü deniyorum yüzüme
sesinle sonsuzluktan oyduğum

İmge

bir parça güzellik buldum
sonsuzluęa doymayan

Hayalet Oğuz'a
Gönderilmemiş Bir Mektup için Şiirdir

pek muhterem Oğuz Bey
pera'da sizi bulabilmek ne kadar zorsa
bir yalnızlığı bulabilmek o kadar kolaydı

Bir Göçebenin Her Durduğunda
Kendine Sorduğudur

ölüm neden kalır
biz nasıl gideriz
anılarımızda güller taptazeyken

Federico Garcia Lorca Soruyor

neden ağıtlar yazılır ki adıma
mezarımı çocuklardan başkası bilmezken

Çare

dağı aşan yaban rüzgâr
çareler arar durur yalnızlığıma

Bir Müntehirin Üzerinden Çıkan Nottan

ölüm beyaz da olabilir pekâlâ
ürkünün diliyle konuşmayı başarıncâ

Korkunç Sanı

çocuğum
gözlerin yeşil yeşil yayılırken bir ovaya
o adamları da hatırla
hani atların yalnızca gidebilmek olduğunu sanan
o korkunç duygusuz adamları da hatırla

KıSır Döngü

zamanın dans eden labirentinde
bir cüce bir cüceyi arar

Ân

geniştir
yağmurun kara dönüştüğü ân
kuşatır en doğurgan başlangıçları

Sylvia Plath'in Fotoğrafçısının Anlattığıdır

olgun bir intiharın
kendini birdenbire hatırlatmasından ayıramazdınız
her fotoğrafta verdiği pozları

Sorgu

beni ölüm gibi karanlık
bir sessizliğin önünde beklettiler
neredeyse çıldıracaktım

Birden Uyanan Görmeler için Şiirdir

Balıĝa ıkmaya Hazırlanan Balıkçılar Anlatıyor:

o kıyılarda
denizin mavisinin alçaldığı saatlerde
duyuyorduk
ksnmş boşluklarına tutunuyordu anılarımız
bebek aldırmiş bir kadının
her grdĝ ccede biraz daha sancıyan
suskunluĝuna tutunuyordu

Sirke Gidip Dönenler Anlatıyor:

ama düřmek deĝildi korkumuz
bunu canbazlar kadar biliyorduk
durmadan adımları törpüleyen
o yksekliliĝin ıĝlıĝından korkuyorduk

Bir Mezar Bekçisi Anlatıyor:

usulca aĝlıyordu bir kadın
oradaydı umulmamıştı mordu
morun bütün tonlarını aĝlıyordu
ve o baldıranlar ki kökleri kalbinde
bir hüzün daha soyunuyordu göze

Nil'i Görmüř Birisi Anlatıyor:

sanki o soylu güneřlerin
nil'siz birer tutulmasıydı da afrika
bir tek kendini bırakmıştı göz
daralan bukalemunların gözlerinde

*o zamanlar dünya bambaşkıydı
o zamanlar bir ürkeklığı yaşatmak vardı*

upas

upas.evvel.org

İstanbul, 2019

